

нѣлъ робъ въ Нѣмско, дѣто го хранили съ брьбой. Французскый краль Лудовикъ XVI, отмѣри и отдѣли Пармантіеру 50 уврата неплоднѣхъ земѣхъ и му ѣхъ даде за да сади брьбой на нѣхъ. Брьбой-тѣ харно ся хванѣхъ и забра да цвѣти. Пръвый цвѣтъ отъ него Пармантіеръ донесе на краля, кой-то си накыти съ него дрѣхѣхъ-тѣ; а кралица-та, злочеста Марія Антоанетта (испослѣ погубена заедно съ мѣжя си) даде да ѣхъ сплетѣхъ вѣнецъ отъ брьбоевѣхъ цвѣтѣхъ и си укыти съ него главѣхъ-тѣ, па отиде на плясъ (бало). Като видѣхъ това найвойводкыни (графици) и клягыни навалихъ Парментіера да си земѣхъ отъ него такѣхъ вѣнецъ или за хубавы думы, или за пары така, что-то той не можѣхъ да надвѣе да набере толкова цвѣтъ за парискы-ты хубавицы голѣмки. При всячко това брьбой по цѣлѣхъ Франціѣхъ ся распрострѣхъ едва въ 1793 и 1817 г.; зачто-то въ тыя години пакѣхъ станѣхъ страшенѣхъ гладѣхъ. Въ 1848 л. у Парисѣхъ въсправихъ памятникъ Парментіеру, като на единѣхъ благодѣтель на чловѣчество-то.

Прочютый ботаникъ Клузіусъ посадилъ брьбой у Вѣнѣхъ найнапрѣхъ, и то въ 1581 л.; а въ Берлинѣхъ дошло това растеніе едва въ 1650 л. и проминѣло ся до сто години, доклѣхъ да ся развѣди повѣждѣхъ по Нѣмско, и наймного въ гладны-ты години слѣдѣхъ тридесятогодишнѣхъ-тѣхъ войнѣхъ и слѣдѣхъ седмогодишнѣхъ-тѣхъ. Наймного настоявалъ около това прусекый краль Фридрихъ II.; той въ 1763 л. нарѣчалъ на Силесскый съборѣхъ да распрати войницы за да разглядѣхъ дали садятъ селяне-ти брьбой. Това негово настояваніе оттрѣва много свѣтъ отъ смръть; зачто-то въ 1773 л., когато станѣхъ страшенѣхъ гладѣхъ, погынѣли отъ него до 100.000 душѣхъ и то у онѣхъ странѣхъ отъ